

מ"ת 30608/01/15 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים נגד אליאס הזו

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט דוד חשין, נשיא

מ"ת 30608-01-15

22 מרץ 2015

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ע"י ב"כ עו"ד ענת ארוסי כהן

המבקשת:

נגד

המשיבים:

החלטה

אליאס הזו (עציר) ע"י ב"כ עו"ד וסים דכוור

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטתו של חברי הנכבד, השופט משה יועד הכהן, מיום 12.2.15, במסגרתה הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

רקע

2. הרקע הרלוונטי פורט בהרחבה בהחלטות קודמות של בית משפט זה. משכך, אחזור בקצרה על תמצית הדברים הרלוונטיים לבקשה הנוכחית.

3. ביום 15.1.15 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לפי האמור בכתב האישום, במהלך חודש דצמבר 2014, במועד שאינו ידוע במדויק למבקשת, נוצר קשר רומנטי בין המשיב למתלוננת. במסגרת אותו קשר העבירה המתלוננת למשיב תמונות רבות של גופה העירום באמצעות השימוש ב"whatsapp". לאחר מכן, החל המשיב לבקש כי המתלוננת תקיים עימו יחסי מין, ומשזו סירבה, אמר לה, בין היתר, כי יעשה שימוש בתמונות שברשותו על-ידי פירסומם באתרים שונים. בעקבות האירועים הגישה המתלוננת, ביום 11.1.15 תלונה במשטרה. בהמשך היום, בעת גביית הודעתה, המשיך המשיב לשלוח לה מסרונים המאיימים להפיץ את תמונותיה באתרי סקס וב"פייסבוק". בהנחיית המשטרה הודיעה המתלוננת למשיב בפלאפון כי יש ברשותה 2,000 ש"ח אותם תעביר לו תמורת מחיקת התמונות וקבעה עימו פגישה. לאחר מכן, נפגשה המתלוננת עם המשיב ומסרה לו 2,000 ש"ח בתמורה למחיקת התמונות. מספר דקות לאחר מכן נעצר המשיב כשברשותו 2,000 ש"ח.

4. בד בבד עם כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים, וביום 19.1.15 התקיים דיון בבקשה בפני השופט הכהן.

5. ב"כ המבקשת טען בדיון כי אין מקום להורות על בחינת חלופת מעצר. זאת הן נוכח חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הן נוכח דברים שהמשיב אמר, לכאורה, לחוקר ביום 14.1.15, לפיהם "לא משנה מתי אני אצא אני אזיין את אימא שלה אלך לרשות ותראה איזה פדיחה אני יעשה לה, יש לי אנשים שיעשו לה את זה, תסמוך עליי", בהוסיפו כי אמנם לקחו לו את כל המכשירים מהבית, אבל יש דבר קטן שלא מצאו שיש בו את כל החומר וגם לא ימצאו אותו. עוד הוסיף ב"כ המשיבה, כי עבירות כגון סחיטה באיומים ניתן לבצע גם מתוך מסגרת של מעצר בית, ולאור איומיו של המשיב, גם תוך כדי שהותו במעצר, אין מקום לבחינת חלופה.

6. ב"כ המשיב טען, לעומתו, כי גם במקרים חמורים כגון רצח ואונס בוחן בית המשפט חלופה, ועתר להזמנת תסקיר מעצר של שירות המבחן.

7. בתום הדיון קבע בית המשפט כי אין מחלוקת לגבי שאלת הראיות לכאורה ולגבי קיומה של עילת מסוכנות. בית המשפט קבע כי ספק הוא אם ניתן, בנסיבות העניין, להציע חלופה ראויה. לצד זאת, ובעיקר בשל העבודה כי מדובר במשיב צעיר הנעדר עבר פלילי, ומבלי ליצור אצלו ציפיות, הופנה המשיב לשירות המבחן כדי שיוכן תסקיר אשר יתייחס, בין היתר, למסוכנותו ולאפשרות לשחררו לחלופת מעצר שיש בה כדי למנוע חשש מפני שיבוש הליכי משפט.
8. תסקיר שירות המבחן הוגש לבית המשפט ביום 11.2.15, ובמסגרתו פורט הרקע המשפחתי של המשיב. בתסקיר הוערכה רמת המסוכנות להישנות עבירה דומה כבינונית. עם זאת, בהתחשב בכך שניתן לבצע עבירות דומות אף מתוך חלופת מעצר ביתית באמצעות אמצעי תקשורת טכנולוגיים, שירות המבחן סבר כי יש צורך בחלופת מעצר סמכותית והדוקה שתוכל לפקח ולעקוב אחר שימוש באינטרנט ובטלפון.
- שירות המבחן העריך כי החלופה שהוצעה - מעצר המשיב בבית אימו בפיקוח דודתו ואחותו - לא תוכל ליתן מענה הולם לרמת הסיכון הנשקפת ממנו, בעיקר בשל ההיסטוריה המורכבת, היעדר פניות רגשית וסיכון לשימוש באמצעי תקשורת אלקטרוניים.
- חלופה נוספת שהוצעה היא פיקוח על-ידי הכומר אליאס תבאן (להלן - **הכומר תבאן**), אשר דאג למשיב לאורך השנים. שירות המבחן יצר קשר עם הכומר תבאן אשר ביטא רצון לייצר מערך פיקוחי הדוק עבור המשיב, אולם התקשה לגייס את המשאבים הדרושים לכך. שירות המבחן ציין כי ככל שתוצג בפניו תכנית מתאימה, תיבחן החלופה מול רמת הסיכון המוערכת.
- נוכח האמור לעיל, המלצת שירות המבחן הייתה כי אין לשחרר את המשיב מבית המעצר, בהינתן שעד כה לא נמצאה חלופה הולמת לרמת הסיכון הנשקפת ממנו.
9. ביום 12.2.15 התקיים דיון המשך בפני השופט הכהן, במסגרתו ציין ב"כ המשיב כי לאור האמור בתסקיר, מוסכם כי המשיב יעצר עד תום ההליכים, כאשר בכוונתו להגיש בימים הקרובים בקשה לעיון חוזר, לאחר בדיקת החלופה הנוספת שהוצעה. בתום הדיון הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.
10. לאחר הדברים האלה, הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר, היא הבקשה מושא החלטה זו. במסגרת הבקשה צוין כי הכומר תבאן הסכים לקבל את המשיב לחלופת מעצר בביתו, וכי יש להורות על עריכת תסקיר נוסף שיבחן את החלופה. המבקשת התנגדה לבקשה.
11. ביום 11.3.15 התקיים דיון המשך נוסף בפני השופט הכהן. בפתח הדיון הודיע השופט לצדדים כי כנראה שבטעות נחשף הוא למידע מודיעיני הנוגע למשיב, וכי למידע זה יש, לכאורה, השלכה על היתכנות חלופת המעצר המוצעת. לבקשת ב"כ המשיב קבע השופט הכהן כי "בנסיבות, אין מנוס מהעברת הדיון למותב אחר".
12. ביום 16.3.15 התקיים אפוא דיון בפניי, במסגרתו ביקשה ב"כ המשיבה להציג את החומר החסוי במעמד צד אחד. ב"כ המשיב התנגד לכך.
13. ביום 18.3.15 התקיים דיון המשך בבקשה, במסגרתו הודעתי לצדדים על החלטתי לאפשר את העיון בחומר החסוי - במעמד צד אחד, מהנימוקים המפורטים במסגרת ההחלטה שנמסרה לצדדים במעמד הדיון. באותו מעמד עיינתי בחומר החסוי, ושמעתי את הסברי ב"כ המבקשת באשר אליו. לאחר מכן, הודעתי לצדדים כי קיים חשש של ממש כי גילוי תוכן המידע יסגיר גם את המקור בנסיבות שיש להימנע מכך.

טענות הצדדים

14. כאמור, ב"כ המשיב ציין כי יש להורות על עריכת תסקיר משלים אשר יבחן את שאלת חלופת המעצר בביתו של הכומר תבאן. בדיון שנערך ביום 18.3.15, ולאחר שעייתי בחומר החסוי, הוסיף וטען ב"כ המשיב כי מטבע הדברים אין לו דרך להתמודד עם החומר החסוי, בהוסיפו כי מבדיקה שערך עם המשיב יש לקחת בערבון מוגבל את אותו מידע, בקשר לזהות מוסר המידע, אמינותו, עברו והאינטרס שלו במסירת המידע. עוד הדגיש ב"כ המשיב, כי יש לבחון האם המקור מסוכסך עם המשיב, בהתייחסו לאדם מסוים אשר עצור אף הוא, ואשר לטענת המשיב לחץ עליו "לבדוק לו כביכול עניין בפייסבוק בקשר לחברתו של אותו עצור, או במחשב" (פרוטוקול הדיון מיום 18.3.15 בעמ' 9 בשורות 10-11), דבר שהמשיב מעולם לא עשה לטענתו. מכל מקום, ב"כ המשיב ציין כי המשיב ירחק מכל אמצעי קשר אלקטרוני, כאשר חלופת המעצר בביתו של הכומר תבאן נמצאת בבית ספר המצולם במשך כל שעות היממה. ב"כ המשיב חזר על טענתו בדיונים הקודמים כי גם במקרים חמורים מזה שבפנינו נשלחים הנאשמים לתסקיר.

15. המבקשת טענה, במסגרת תגובתה בכתב לבקשה לעיון חוזר, כי אין לשחרר את המשיב נוכח המסוכנות הנלמדת מהעבירה המיוחסת לו, החשש הממשי להשפעה על המתלוננת ופגיעה בה, וכן נוכח העובדה כי המבקש עשה שימוש באמצעים טכנולוגיים הזמינים בכל מקום ולכל אדם, טענות עליהן חזרה בעיקרן במסגרת הדיון שנערך ביום 16.3.15. בדיון שנערך ביום 18.3.15, במסגרתו עייתי בחומר החסוי, לא ראתה ב"כ המבקשת להוסיף דבר.

דיון והכרעה

16. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, על רקע כל החומר שבפניי, מצאתי שיש לדחות את בקשת המשיב לעיון חוזר.

17. כפי שציין השופט הכהן בהחלטתו מיום 19.1.15, קיים קושי מובנה בשחרור נאשם בעבירות של סחיטה באיומים לחלופת מעצר. זאת, בין היתר, שכן מדובר בעבירות אותן ניתן לבצע אף כאשר האדם ספון בביתו. על אף האמור, הורה השופט הכהן על עריכת תסקיר בעניינו של המשיב, אשר יבחן אפשרות לשחררו לחלופה שהוצעה נכון למועד ההוא - מעצר בבית אימו, חלופה שנמצאה לא מתאימה על-ידי שירות המבחן.

18. המשיב לא אמר נואש וביקש להציע חלופה אחרת, אשר לכאורה מצדיקה בחינה נוספת ופרטנית על-ידי שירות המבחן. דא עקא שמאז חל שינוי בנתונים הנוגעים להליך המעצר, המתבססים על החומר שהוצג לי במעמד צד אחד.

19. לאחר שעייתי בחומר, מצאתי, כאמור, כי אין מנוס מדחיית הבקשה לעיון חוזר, כך שהתוצאה תהא כי המשיב יישאר עצור עד תום ההליכים בעניינו. אכן, קיים קושי בעיון בחומר במעמד צד אחד, ובפרט כאשר מדובר בבקשה למעצר עד תום ההליכים. במצב זה המשיב מגשש באפילה, כאשר אין ביכולתו לדעת מהי העילה בגינה מבוקש להשאירו במעצר, וממילא קשה עד בלתי אפשרי עבורו להתמודד עימה. עם זאת, סבורני כי עיון בחומר במעמד צד אחד "בעיניים של סנגור", מקהה, ולו במעט את עוצמת הפגיעה בזכויות המשיב. בעניינינו, החומר החסוי הקשור בעילת שיבוש ההליכים הוא בעל משקל כבד, המאין את האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. זאת גם לאחר שנמנעתי מלייחס לו את מלוא המשקל, נוכח העובדה שלמשיב ולבא כוחו לא ניתנה הזדמנות לעיין בו ולהפריכו. לכך יש להוסיף כי החומר החסוי מצדיק גם את דחיית הבקשה לעיון חוזר במובן זה ששירות המבחן אף לא יבחן את החלופה המוצעת. זאת משום שאף אם הייתי מורה לשירות המבחן לבחון את אותה חלופה, ממילא לא היה בידיו את החומר החסוי, כך שלא ניתן

היה לצייר תמונה של חלופת המעצר, תוך הערכה כי יש בה כדי לאיין את עילת השיבוש הנשקפת מהמשיב.

20. אציין כי אילולא היה מונח בפניי אותו חומר חסוי, סביר כי הייתי מורה לשירות המבחן לבחון את החלופה המוצעת בביתו של הכומר תבאן, בהמשך להחלטתו של השופט הכהן מיום 19.1.15. דא עקא שלא זהו המצב שבפניי.

21. כללו של דבר: הבקשה לעיון חוזר נדחית.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ה, 22 מרץ 2015, בנוכחות הצדדים.